

Forfatter: Kaalund, H. V.

Titel: TIL FRU

Citation: Kaalund, H. V.: "TIL FRU", i Kaalund, H. V.: *Samlede Digte*, udg. af OTTO BORGHSENIUS , 1898, s. 337. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-kaalund01-shoot-workid88701.pdf> (tilgået 29. september 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte

TIL FRU

☒ Til Dem, som tidt har skjændt,
fordi jeg tav stille,
til Dem, som mest af Alle
har fristet mig til Sang,
jeg kommer her, min Frue,
- maaske noget silde -
og bringer dem min Hyldest
som Digter første Gang.

☒ Jeg siger det saa dæmpet -
jeg bruger Sordinen,
De hører vist paa Rhythmen,
at det koster mig Tvang;
jeg tøjler mig til Pasgang
i Alexandrinen -
jeg fløj, hvor nu jeg kryber,
hvis jeg fulgte min Trang.

338

☒ Thi det er ikke blot
som min Ungdomssangs Veninde,
De staar for mig som den,
der hævede mit Mod;
i Dem, jeg hylder, Frue,
den sjeldneste Kvinde,
saa aandsfrisk og begavet
som fordringsløs og god.

☒ Og endnu noget Mér!
thi hvad højest jeg skatter,
det fandt jeg hos Dem:
den Sjælens Harmoni,
der røber sig i Alt,
i Alvor som i Latter,
saa klar, at Jord og Himmel
afspejler sig deri!

☒ Elskværdig som Kamma
og aandfuld som hende,
fortjener De en Hyldest
saa udsøgt og fin,
som den, de store Aander
har viet hendes Minde!
- Men den var ikke renere
og varmere end min!

339

☒ Ja smil De kun, Frue,
og puk paa deres Alder!
De er jo Bedstemoder -
jeg véd det saa godt:
Men skjønt er Efteraaret,
naar Bladene falder,
og De har evig Ungdom,
skjøndt Haaret er graat!

☒ - Som ung, i Toner glade
besang jeg Efteraaret,
midt i Naturens Falmen
jeg jublede af Lyst.

Naar Skovens visne Blade
neddryssed mig om Haaret,
da følte jeg først ret:
der var Foraar i mit Bryst.

☒ Og Meget har jeg prøvet,
og ensom har jeg levet,
og lidet har jeg søgt
at gjælde for Poet.
Hvad De og Verden véd
af de Digte, jeg har skrevet,
er: at jeg har paa Livet
med friske Øjne sét!

340

☒ I tyve Aar jeg gik
blandt Fanger i et Fængsel;
det var en Styrkeprøve -
det var en Hestekur!
Men derfor just forstod jeg
den Fangnes Frihedslængsel.
Isbadet har kun hærdet
min lyriske Natur!

☒ Men er jeg end blevet
præsenteret for Slangen,
og har jeg end spist
af Kundskabens Frugt
og kjender mér end Mangen
til Livet paa Vrangen,
jeg synes dog endnu,
jeg har Vinger til Flugt.

☒ Og aldrig har jeg svigtet
Devisen paa min Fane
og kvalt i mit Indre
min Ungdomspoesi;
den tindrer endnu
ved Enden af min Bane,
som Aftenstjernen tindrer,
naar Dagen er forbi!

341

☒ Der er noget Hedensk,
jeg véd det, ved min Glæde;
men er jeg en Hedning,
da er det en from.
For Glimtet, jeg har sét af
Guds Herlighed hernede,
jeg bøjer mig i Støvet,
men ej for Verdens Dom!

☒ - Og nu, i denne Tid,
som gynger under Foden,
nu vover jeg som "Fulvia"s
Digter mig frem,
jeg, der er bleven gammel
og synger stik mod Moden;
kun Faa vil forstaa mig,
- men De er en af dem!

☒ Sé, derfor kommer først
til Dem, jeg, min Frue,
jeg, der, skjøndt tidlig vant
til Savn og Selvkritik,

mig stiller nu letsindig
for Mængden til Skue
med Hjertet paa Læben,
med min svulmende Lyrik!